

Dr. Ivánkovits Sándor öngyilkos lett.

(Saját tudósítónktól.) Dr. Ivánkovics Sándor, Szeged egykori neves főügyésze, aki tíz év óta nyugalomban élt, vasárnap reggel öngyilkos lett. Tragikus végű tettének okáról semmi bizonyosat sem lehet tudni, azt mondják, hogy idegbaja, amelyet végzetesen súlyosbított legidősebb fiának egy hét előtt bekövetkezett halála, adta kezébe a fegyvert.

Ivánkovits a régi Szeged puritán, kiválóan képzett és buzgóságban fáradhatatlan főtisztviselői közül való volt. Sikeres főügyészi működésének sok hasznát látta a város, köztisztviselői munkásságának méltatlanul szegte szárnyát a politikai elfogultság, amely abban az időben sokakat elvakított. Éles esze, vasszorgalma, kiváló jogi képzettsége előtt pályatársai és a polgárság egykép meghajoltak. Azok közül való volt, a kiknek koporsójára nemcsak kegyeletből szórják polgártársai bőkezűen az elismerés és a megemlékezés virágait.

A rendőrségi sajtóiroda a következőket jelenti dr. Ivánkovics Sándor öngyilkosságáról:

Dr. Ivánkovics Sándor nyugalmazott városi főügyész 1917 április 22-én reggel fél 9 órakor a Tisza Lajos-körút 33. sz. alatt levő lakásán öngyilkossági szándékból forgópisztollyal szívenlőtte magát és nyomban meghalt. Öngyilkosságának oka valószínűleg nagyfokú idegbaja volt.

A rendőrségi sajtóiroda szűkszavú jelentését kiegészíti dr. Ivánkovics Sándor özvegyének vallomása, amelyet dr. Dreyer József ügyeletes rendőrkapitánynak tett az öngyilkosság körülményeiről.

Dr. Ivánkovics vasárnap reggel 9 óra tájban kelt föl. Hiányosan felöltözve kiment konyhában foglalatostkodó feleségéhez:

— A szekrénykulcsokat kérem — mondta feleségének, aki gyanútlanul teljesítette kérését abban a hitben, hogy férje ruhát akar váltani.

Miután megkapta a kulcsokat, visszatért a hálószobába. Egy perc telhetett el, amikor erős dörrenés hallatszott. Berohantak a hálószobába. Dr. Ivánkovics Sándor cipőben, nadrágbaöltözötten az ágyon feküdt. A hálóingé balmellén félre volt hajtva és a szív körül nagy sebből lassan szivárgott a vér. Eszméletlen volt és látszott, hogy utolsó pillanatait éli. Az ágy előtt a földön hevert revolvère, amelyet megtöltve mindig a hálószobában levő szekrényben tartott.

Az öngyilkosságról nyomban értesítették dr. Kovács Józsefet, a család házi orvosát, majd a rendőrségi ügyeletre telefonáltak, a honnan dr. Dreyer József rendőrkapitány és dr. Gyuricza Sándor tisztiorvos siettek a helyszínére. Az orvosok azonban már nem segíthettek; dr. Ivánkovics Sándor halott volt. A golyó pontosan a szívbe fúródott és az orvosok megállapítása szerint azonnali halált okozott.

Miután az öngyilkosság kétségtelenül beigazolódott, az ügyész a temetésre megadta az engedélyt. A holttestet a lakáson hagyták; fölboncolni nem fogják. A Tisza Lajos-körúti gyászsházból kedden fogják örök nyugalomra helyezni.

Hogy mi adta a fegyvert dr. Ivánkovics kezébe, határozottan megállapítani nem lehet. Irást nem hagyott hátra, ami a véres tragédiára világot vethetne. Tény azonban, hogy súlyos idegbaj kinozta. Már 1907-ben, nyugdíjazása előtt panaszkodott, hogy állandóan türelhetetlen fejfájások gyöttrik, különösen, ha lámpavilág mellett volt kénytelen dolgozni. Ilyenkor napokon át kénytelen volt

teljes magánosságba zárkózva odahaza maradni. Betegsége azóta sem hagyta el, sőt mindig inkább kinozta. Álmatlan éjszakái voltak és bár állandóan orvosi kezelés alatt állott, állapota nem javult. Sohasem említette, hogy milyen sötét tervekkel foglalkozik. Valószínű, hogy az öngyilkosság csak pillanatnyi elhatározás műve volt. Idegbaját különösen súlyosbította legidősebb fiának tragikus sorsa és néhány nap előtt bekövetkezett halála.

Dr. Ivánkovics Sándor 1850 november 25-én született Szegeden. Régi és jómódu iparoscsalád gyermeke volt. Tehetségével már a középiskolában föltűnt. A középiskola elvégzése után Budapesten folytatta tanulmányait. Itt nyert ügyvédi oklevelet. Önkéntesi évét a szegedi honvédegyetemnél szolgált le. Később ugyanitt tartalékos hadnagy lett. Ügyvédi irodája — gyakorlatának megkezdése után — csakhamar egyike lett a legkeresettebbeknek. Nagy jogászai képzettségével csakhamar föltűnt és országos hírré tett szert, mint kriminalista. Ügyvédi gyakorlatát 1882 április 9-től 1907 december 27-ig folytatta. Nagy képességeit a szegedi ügyvédi kamara is mindenkor elismerte és méltányolta 1884-ben titkárrá, 1892-ben pedig elnökhelyettesé választották az ügyvédi kamarában. Ezt a tisztségét azonban csak 1893-ig tartotta meg.

Családi élete legidősebb gyermekének tragikus sorsától eltekintve boldog volt. 1885-ben nősült; Burger Mária-t vette feleségül. Házasságából öt gyermeke született. Gyermekei közül négy életben van; a legidősebb egy hét előtt halt meg.

Dr. Ivánkovics Sándor tragikus halálának híre hamar elterjedt a városban és mindenütt a legnagyobb megütközést keltette. A holttestet még vasárnap ravatalra helyezték és a részvétnyilvánítások azóta egyre érkeznek a gyászoló családhoz. A látogatók között

első volt dr. Somogyi Szilveszter polgármester, aki részvétét fejezte ki a családnak.

A város hatósága a temetésen testületileg fog résztvenni és ugyancsak testületileg fejezi ki részvétét az özvegynek. A ravatalra a tanács koszorút helyez.

A főügyészi székhelyen dr. Ivánkovics Sándor elődje Szeged nagy polgármestere, néhai dr. Lázár György volt. 1892 január 13-án foglalta el a tiszti főügyészi állást és innen 1907 március 31-ikén vonult nyugalomba. Sokat szerepelt a politika terén is. Több nevezetes pöre volt főügyészi működése alatt is, amelyeket a törvényhatósági bizottság külön honorálta nagyobb összegekkel. Fegyelmet főügyészi működése alatt egyszer indítottak ellene, azért, mert megfélembezett egy közgyűlési határozatot. Ezt azonban később megszüntették. A fegyelmi vizsgálat ideje alatt fölfüggesztve nem volt.

A fegyelmet azért indították meg ellene, mert a Fehérvári kormány alatt éles összeütközésbe került a törvényhatósági bizottsággal, amely egy határozatában mély sajnálkozását fejezte ki az akkori kormány alkotmányjogi sérelmei fölött. Dr. Ivánkovits ezt a határozatot megfélembezte, a közgyűlés azonban a föllebbezésnek visszavonására szólította föl. Ugyancsak ez a közgyűlés kimondta azt is, hogy az adózást és ujoncozást megtagadja s elvárja, hogy ennek a határozatnak a tisztviselők is eleget tegyenek. Dr. Ivánkovits nemcsak hogy az első föllebbezést nem vonta vissza, hanem még ezt a másik határozatot is megfélembezte. A föllebbezés vissza nem vonása miatt indult meg ellene a fegyelmi eljárás, amelyet azonban megszüntettek.

1907-ben nyugdíjazását kérte. Miután barátai meg akarták tartani továbbra is a közelet számára, arra kérték, hogy folytassa ügyvédi gyakorlatát. Erre sem volt hajlandó. Arra kérték, hogy válogasson a pörök közt s csak a neki tetszőket vállalja. Dr. Ivánkovits azonban betegségére hivatkozott s teljesen visszavonult a nyilvános szerepléstől.

A Szegedi Kereskedők Egyesülete felhívással fordul a helybeli kereskedőkhöz.

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Kereskedők Egyesülete vasárnap délután választmányi ülést tartott. Az ülésen Valihora István elnök bejelentette, hogy megkezdte működését a Bevásárlási Részvénytársaság, a melyet az egyesület tagjai alakítottak. Nagy örömmel és megleléssel vette tudomásul a választmány, hogy a részvénytársaságnál már is a legkülönbözőbb árucikkeket lehet vásárolni, köztük olyanokat is, amelyekben nagy hiány volt eddig a szegedia piacon. Belső adminisztrációs ügyek elintézése után megvizsgálta, majd tudomásul vette a választmány az egyesület múlt évi mérlegét és az idei közgyűlés napját május 6-ára tűzte ki. Glück Lipót előterjesztésére foglalkozott a záróra kérdésével és sürgönyileg fordult Sándor János belügyminiszterhez annak érdekében, hogy a fűszer- és élelmiszerek árusításával foglalkozó üzletek reggel 6 órakor nyithassanak és este 8 órakor csukhassanak. Vigh József javaslatára elhatározta még a választmány, hogy a fűszerárak forgalmáról és a piaci árakról a jövőben állandóan tájékoztatni fogja a tagokat.

Glück Lipót egy beadványa folytán szóba került, hogy az újabb és újabb rendeletek, hatósági intézkedések folytán különösen a kisebb kereskedők helyzete igen nehéz. Megvitatás alá került a helybeli kereskedelem szerepe a háború során. A választmány szükségesnek látta, hogy ezekben a kérdésekben

a következő felhívással forduljon az egyesület tagjaihoz:

FELHÍVÁS.

A Szegedi Kereskedők Egyesületének választmánya vasárnap, április 22-én tartott ülésén behatóan foglalkozott a helybeli kereskedelem helyzetével. A megvitatás során különös nyomatékkal kerülnek elbírálás alá egyes vádak, amelyekkel a kereskedelmet illetik. Megállapítást nyert, hogy egyes — habár szórványos — esetekből, mint ahogy az mindig történni szokott, most is előszeretettel általánosítottak.

A Szegedi Kereskedők Egyesülete minden kötelességének helyes tudatában van. Nem haboznék akármilyen, egy-egy tagja részéről előforduló rosszindulatu eljárást megbélyegezni, mert hivatását a kereskedelem érdekeinek — amik mindig azonosak a közönség érdekeivel — megvédésében és az egyeseket ért jogtalanságok és sérelmek elhárításában látja. A legnagyobb tárgyilagosság mellett sem tudott azonban mást, mint néhány kisebb szabálytalanságot megállapítani. Itélkezésének helyességét nyilvánvalóvá tudja tenni magával a ténnyel, hogy a szegedi közismerten szigorú kihágási